

Határozatok Tára

T-530/18. sz. ügy

**Románia
kontra
Európai Bizottság**

A Törvényszék végzése (nyolcadik tanács), 2019. április 30.

„Megsemmisítés iránti kereset – EMGA és EMVA – A Bizottság végrehajtási határozata – A címzett számára történő értesítés – A határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetése – Keresetindítási határidő – Kezdőnap – Elkészttség – Elfogadhatatlanság”

1. *Megsemmisítés iránti kereset – Határidők – Eljárásgátló jelleg – Kezdet – Értesítés – Az EMGA és az EMVA terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásokat az európai uniós finanszírozásból kizáró bizottsági határozat – A határozat utólagos közzététele a Hivatalos Lapban – Hatás hiánya*
(EUMSZ 263. cikk, hatodik bekezdés, és EUMSZ 297. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés)

(lásd: 22–25., 27–32., 36–38., 42–47. pont)

2. *Megsemmisítés iránti kereset – Határidők – Kezdet – Értesítés – Fogalom*
(EUMSZ 263. cikk, hatodik bekezdés, és EUMSZ 297. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés)

(lásd: 26. pont)

3. *Megsemmisítés iránti kereset – Határidők – Eljárásgátló jelleg – Kezdet – Értesítés – A pusztán alaki hibák hatásának hiánya*
(EUMSZ 263. cikk, hatodik bekezdés, és EUMSZ 297. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés)

(lásd: 48–58. pont)

Összefoglalás

A 2019. április 30-i Románia kontra Bizottság végzés (T-530/18) alapjául szolgáló ügyben a Törvényszékhez Románia nyújtott be keresetet az európai mezőgazdasági alapok terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló bizottsági végrehajtási határozat¹ részleges megsemmisítése iránt. A Bizottság e határozattal többek között több mint 90 millió euró összegű pénzügyi korrekciót alkalmazott

¹ Az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2018. június 13-i (EU) 2018/873 bizottsági végrehajtási határozat (HL 2018. L 152., 29. o.).

Romániával szemben. Ez az ügy alkalmat adott a Törvényszéknek arra, ahogy pontosítással szolgáljon az olyan egyedi jogi aktus megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja tekintetében, mint az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján meghozott határozat, amennyiben e jogi aktust kétféleképpen hozták a címzett tudomására. A jelen ügyben a megtámadott határozatról ugyanis nemcsak értesítették Románia Európai Unió melletti Állandó Képviselőt 2018. június 14-én, hanem azt közzé is tették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2018. június 15-én.

A Törvényszék mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a megsemmisítés iránti keresetet az esettől függően a megtámadott intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett. Ezen túlmenően egyrészt a Törvényszék eljárási szabályzatának 60. cikke értelmében az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodnak, másrészt az e szabályzat 59. cikke értelmében amikor az intézmények valamely jogi aktusával szembeni kereset benyújtására nyitva álló határidő e jogi aktus Hivatalos Lapban való kihirdetésének időpontjában kezdődik, e határidőt az e kihirdetéstől számított tizennegyedik nap végétől kell számítani.

A Törvényszék ezt követően megállapította, hogy a megsemmisítés iránti kereset esetében a keresetindítási határidő kezdő időpontjának meghatározása céljából figyelembe veendő időpont a Hivatalos Lapban való kihirdetés időpontja, amennyiben ezt a kihirdetést – amely a jogi aktus hatálybalépésének feltétele – az EUM–Szerződés előírja, és az értesítés időpontja az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében megjelölt többi esetben, köztük a címzetti kört tartalmazó határozatok esetében. A címzetti kört tartalmazó határozatok esetében tehát csak az a szöveg hiteles, amelyről az utóbbiakat értesítették, még akkor is, ha ezt a jogi aktust a Hivatalos Lapban is kihirdették. A jelen ügyben amennyiben a megtámadott határozat Romániát kifejezetten címzettként jelöli meg, e határozat Románia tekintetében az értesítésekor lépett hatályba. Ezenkívül a keresetindítási határidő ezen értesítéstől kezdődött, és mivel az eljárási szabályzat 59. cikkét nem lehet alkalmazni, a távolságra tekintettel járó határidővel számított e határidő 2018. augusztus 24-én lejárt. A Törvényszék ezért megállapította, hogy a Románia által 2018. szeptember 7-én benyújtott kereset elkésett, és azt mint elfogadhatatlant teljes egészében kell elutasítani.

A Törvényszék végezetül hangsúlyozta, hogy ezt a következtetést a felperes érvei sem kérdőjelezhetik meg.

Románia e tekintetben először is azt állította, hogy a valamely intézmény jogi aktusának megsemmisítése iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapja és az e jogi aktus hatálybalépésének időpontja, illetve az az időpont, amikortól kezdve ez a jogi aktus joghatásokat vált ki, közötti kapcsolat hiányában a jelen ügyben a megtámadott határozat Hivatalos Lapban való kihirdetésének időpontját lehetne e határidő kezdőnapjának tekinteni, még akkor is, ha e határozat rá nézve már joghatásokat váltott ki mivel korábban már értesült róla. A Törvényszék többek között úgy ítélte meg, hogy ezen érvelés a megsemmisítés iránti kereset EUMSZ 263. cikkben említett elfogadhatósági feltételei, valamint az ilyen keresettel megtámadott jogi aktus érvényességével kapcsolatos feltételek összekeverésén alapul.

Románia ezt követően azt állította, hogy a Bizottság régóta alkalmazza az alapügyben szereplőhöz hasonló határozatoknak a Hivatalos Lapban való – a címzetteknek az e határozatokról való értesítése melletti – kihirdetésével kapcsolatos állandó gyakorlatot. Azt állította, hogy ebben az atipikus helyzetben a keresetindítási határidő kezdőnapjának az említett határozatok

kihirdetésének kell lennie. A Törvényszék jelezte, hogy még ha van is ilyen gyakorlat, amennyiben e határozatról korábban értesítették a felperest, akkor a keresetindítási határidő kiszámítása céljából ezt az időpontot kell figyelembe venni, nem pedig a Hivatalos Lapban való kihirdetés későbbi időpontját. Ezen túlmenően a címzettjeiket megjelölő jogi aktusokkal szembeni megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő kezdőnapjaként az értesítés mint egyetlen kritérium elfogadása az, amely garantálja a jogbiztonságot és a hatékony bírói jogvédelmet, ellentétben azon hibrid megoldással, amely szerint a jogi aktus címzettjének, akit arról megfelelően értesítettek, még tájékozódnia kell annak a Hivatalos Lapban való esetleges és bizonytalan – lévén, hogy nem kötelező – kihirdetéséből.

A Törvényszék végezetül, azon érvet illetően, hogy eltérések vannak a Hivatalos Lapban kihirdetett szöveg és az értesítés szerinti szöveg között, amely utóbbi nem teljes, emlékeztetett arra, hogy értesítés alatt azt a magatartást kell érteni, amelynek révén valamely egyedi jogi aktus megalkotója erről az aktusról értesíti annak címzettjeit, és így lehetővé teszi számukra, hogy megismerhessék annak tartalmát, valamint az alapjául szolgáló indokokat. Márpedig az említett eltérések, csekély jellegüknél fogva, nem akadályozhatták Romániát abban, hogy a megtámadott határozatról kellően egyértelműen és pontosan tudomást szerezzen, valamint hogy megértse az annak alapjául szolgáló indokokat. Ezen eltérések a megsemmisítés iránti kereset benyújtására nyitva álló határidő alkalmazását tehát nem érintik.